

Rikard N. Frančević:

Zetska banovinska sekcija



Rikard Frančević,
predsednik sekcije za Zetsko banovino.

Ovogodišnja treća glavna godišnja skupština JUU sekcije za zetsku banovinu držana je dne 9. in 10. julja na Cetinju. Iz štampanog izveštaja o radu upravnog in nadzornog odbora za g. 1932/33 vidi se, da je u zetskoj banovini učiteljstvo organizano u 26 školskih rezava, dok u 5 školskih rezava učitelji se nijesu organizovali, ukoliko nijesu pojedinci pristupili u članstvo susjednih sreskih učit. društava. Ukupno je organizano u ovoj banovini 1190 učitelja. Jednu godinu ranije bilo je 21 sresko učit. društvo sa 1067 članova. Dakle je zadnje godine bilo organizano više 5 društava i 123 učitelja. Najviše članova ima učit. društvo sreza dubrovačkoga, koje broji 143 člana. U ovoj banovini ima još otrilike oko 200 učitelja, koji nijesu organizovani. Sekcija uprava je živo nastojala i upotrebila je

sva sredstva da se i ovi učitelji učlane, pa ako nije u tome uspjelo nije njezina krivnja.

Sva su sreska društva tokom godine intenzivno radila, održavala su brojne sastanke, ukoliko su to terenske i vremenske prilike dozvoljavale. Na tim svojim sastancima nastavnici su radili na svom stručnom usavršavanju: čitani su temati iz pedagoške teorije i prakse u vezi sa savremenim pokretima u vaspitanju i napretku škole i država praktična predavanja, koja tangiraju školski i učiteljski život. Svi su članovi društava aktivno učestvovali u radu i pokazali puno smisla, volje i znanja u svim pitanjima, koja su se raspravljala. Iz izveštja sreskih društava vidi se da su nastavnici, članovi društava, radili i na kulturnom, prosvjetnom, ekonomskom, socijalnom i zdravstvenom podizanju naroda u svojim krajevinama: osnivanjem sokolskih četa, raznih zdravstvenih i privrednih zadruga, održavanjem analfabetskih tečajeva itd.

U toku godine Upravni odbor održao je 10 sjednica, na kojima su se raspravljala razna pitanja, koja su tangirala pojedince, sreska društva ili čitavo učiteljstvo. Članovi Upravnog odbora, koji stanuju na Cetinju skoro svaki dan su se dogovarali i sporazumjevali o svom radu. Nadzorni odbor sastao se je 6 puta na sjednici i pregledao rad Upravnog odbora i stanje blagajne. Na svim sjednicama obaj odbora vladala je jednodušnost i puna saglasnost među članovima.

Uprava sekcije bila je u stalnom kontaktu sa Glavnim odborom u pogledu zaštite svojih članova, te je Glavni odbor uvijek izlazio ususret sekciji, uspešno intervenirajući kod nadležnih vlasti, bilo da je traženje poticalo od pojedincu ili sreskih društava. Uprava sekcije je mnogo puta usmeno i pismeno intervenirala kod nadležnih prosvjetnih vlasti u banovini u korist svojih članova. Prosvjetne vlasti svakom prilikom i u svakom slučaju izlazile su nam ususret i uvijek pokazivale dobru volju da se opravdanim učiteljskim željama i tražnjima udovoljiti, ukoliko je to bilo u njihovoj vlasti.

Jugoslovenski učiteljski dom za dravsko banovino na Jadranskem morju v Omišlju



Zaliv v morju pred »Jugoslovenskim učiteljskim domom za dravsko banovino« na Jadranu.

Dne 5. avgusta 1933. je načelnik občine Omišalj na otoku Krku g. Franjo Kraljić na podlagi mape točno odmeril na terenu stavbno parcele za zgradbo »Jugoslovenskega učiteljskega doma za dravsko banovino« v Omišlju, na otoku Krku. Stavbno parcele sta izbrali že lansko leto predsednik sekcije Jugoslovenskega učiteljskega društva za dravsko banovino g. Ivan Dimnik in predsednik sedanjega »Društva za zgradbo učiteljskega doma« v Omišlju g. Rado Grum. Učiteljska tiskarna je s posredovanjem njenega predsednika g. Engelberta Gangla dala na razpolago sredstva za odkup zemljišča ter ga je podarila sekciji JUU v syro postavitev Učiteljskega doma na Jadranu.

Dne 27. junija 1933 se je vršil ustanovni občni zbor »Društva za zidanje Učiteljskega doma v Omišlju«, ki ga je sklicala sekcija JUU za dravsko banovino. Na občnem zboru je bil izvoljen posben odbor za zidanje Učiteljskega doma v Omišlju, kateremu predseduje g. Rado Grum. Ta ima nalogo zbrati sredstva in zidati dom. Ze pred ustanovitvijo društva se je prijavilo 70 članov, ki hočejo na zadružni osnovi postaviti ta dom. Na ustanovnem občnem zboru so bile dane direktive za spremembo pravil in za izredni občni zbor, ki se bo vršil dne 19. avgusta 1933 ob 8. uri v prostorih I. mest. deš. osn. šole v Ljubljani. Na tem zboru bo izvoljen definitivni odbor, ki bo izdelal načrt v pričel z definitivnim delom.

Komisija, obstoječa iz zastopnika občinskega načelništva v Omišlju g. tajnika Niko Turatija, stavnika g. Niko Feretiča, predsednika sekcije Jugoslov. učiteljskega društva za dravsko banovino g. Ivana Dim-

Komisija postavlja začasne mejnike na ozemlju »Jugoslovenskega učiteljskega doma za dravsko banovino« na Jadranu.

nika, predsednika Društva za zgradbo Učiteljskega doma v Omišlju g. Rada Gruma in omisljanskega domaćina, učitelja srbohrvatskega jezika v Ljubljani g. Iva Lesice je zabilješile koliko na parceli doma. Desna slika nam kaže zabijanje mejnega kolica v drugem desnem spodnjem mejišču zemljišča. Zemljišče leži ob poti, ki je speljana ob morski obali od Omišlja do zaliva, ki je viden na drugi levini sliki. Omišalj je viden na tej sliki na pečinah v ozadju.

Stavbna parcela je na lepem položnem terenu ter meri spredaj ob morju 37'60 m, v globino 50 m, na gornji fronti pa 38 m t. j. skoro 2000 m². Zaliv je miren in zavarovan pred burjo. Pred stavbno parcelo je pot ter je z isto vred le kakih 15 m do morja. Iz zgradbe same bo na sprednji, južni strani razgled na morje, na desni, vzhodni strani na vile, ki bodo sosedne Doma, med njimi Novosadski učiteljski dom, ki se ponosno dviga med vilami ter v ozadju na Omišalj, na desni zapadni strani pa na občinski park ob Jugoslovenskem učiteljskem domu dravske banovine ter preko zaliva na drugi strani na Sušak, Reko in Opatijo, ki se na večer bleste v nebroj lučicah.

Na tem prostoru bo stala stavba dravskoga Učiteljskega doma, ki bo imela poleg potrebnih prostorov s kuhinjo na severni strani v hladu jedilnico in družabno sobo, dve večji sobi za učitelje ferijalce s skupnimi ležišči, večjo sobo za ferijalno kolonijo učiteljskih otrok (menjajo dečke in deklice) ter manjše sobe z dvema posteljama in spalnim divanom, odnosno z eno posteljo in divanom. Dom bo

turej služil članom, ki bodo lahko imeli vso komoditeto v posebnih sobah, za učitelje ferijalce, ki bodo lahko ceno živeli v skupnih sobah do 10 ter učiteljskim otrokom, ki jih



Rado Grum,
predsednik društva učiteljskega doma
na Jadranu.

bodo lahko starši za mal denar izročili čez počitnice v varne roke. Pred domom bo betonska terasa v globoki do 10 metrov za sončenje ter na večer za bivanje v večernem hladu na morski obali.

Zaliv pred Domom, ki je videti na levi sliki je plitek ter prikladen za kopanje ne-

Anton Hren:

Pomen gospodarske osnove za stanovske borbe

Zivljenje vsakega posameznika ni nič drugača kakor neprestana borba za obstoj in napredok. Prav isto je pri različnih stanovih, pri narodih in državah. Kakor si more in mora vsak posameznik priboriti svojo pozicijo v človeški družbi, prav tako si jo more in mora priboriti vsak stan. Saj stan ni nič drugega kakor velika skupina posameznikov, ki imajo isti poklic in iste težnje.

Ze borba poedinca za obstanek in uveljavljanje človeški družbi ni bila nikoli lahka. Še težja je pa v današnjih razmerah, ko izginja vedno bolj idealni in vsi obziri do bližnjega. Vsak posameznik si poizkuša priboriti svojo pozicijo za vsako ceno. Realna deviza današnje dobe je: da živim jaz in se mi dobro godi, naj jih trpi in pogine sto in sto drugih. Kaj mene to briga. Kot učitelji in vzgojitelji naroda moramo obsojati take nazore, ker so nezdravi in vodijo v pogubo in anarhijo. Človek je družabno bitje in kot tak samo majhen in neznaten drobec skupnosti. Zato se mora vedno in povsod tudi ozirati na sočloveka, na družbo. Ako se ti ne oziraš pri svojem udejstvovanju na skupnost, na družbo, se tudi ona ne bo ozirala na tebe. In priti mora prej ali slej gorje še v veliko večji meri za tebe nego pa za družbo.

Ako že borba vsakega posameznika za obstoj in napredok ni lahka, je še težja pri stanovih, kjer mora usmeriti na stotine in tisoče poedincev z različnimi naziranjem v docela dolochen in jasen pravec. To občutijo zlasti voditelji raznih stanovskih organizacij. Posebno težka je pa ta borba pri tako zvanih mladih stanovih, kakor je n. pr. naš učiteljski, ki takoreč šele vstopa na pozorišče in v sklop človeške družbe. Saj naš stan nima sto in sto ter še večletnih tradicij, ki spajajo poedince drugih stanov. Zakaj tradicije so velike važnosti, kar moramo upoštevati predvsem mi učitelji in vzgojitelji tudi pri vzgoji lastnega stanu. Le pomislimo: Kaj je pomenil učitelji v človeški družbi še pred kratkimi tridesetimi leti in kaj pomeni danes! In je naravnost ogromna razlika v prid našega stanu. In ta napredok je dosegla stanovska borba, stanovska organizacija. To pozicijo smo si izvozivali mi sami z lastnimi silami klub vsem oviram in težkočam. Bili smo močni in silni, ker smo bili enotni in združeni.

Vsak borbo vodi ideja, načelo, ki kaže končni cilj in smoter. Kakor pa je ideja močna, da prešine in vyzvalovi lahko cele množice, tako je šibka in slabla, če nima gospodarske podlage. Ideja je podobna plamenu, ki visoko vzplameta, razsvetli in ogreje; a, ko mu poide gorivo, zoper ugasne ter ni ne duha ne sluha več o svetlobi in topлотi.

Ker je naš stan v primeri z drugimi stanovi še mlad in tako rekoč še-le na početku svojega razvoja, zato je naravno, da so ga in ga še vedno vodijo v stanovski borbi ideje, načela. V tej stanovski idejni borbi smo sami doprinašali tudi gmotne žrtve. Sami smo nalačali polena na ogenj, da plamen ni ugasnil, ampak je ohranil več ali manj svetlobe in razsvetil med nami tudi toploto.

Med idejno stanovske borbo v pretekli dobi pa so se že porajala stanovska socialna in stanovska gospodarska vprašanja. Polagoma smo imenovali, da je ideja z vsemi načeli obsojena na smrt, ako nima gospodarske osnove. Vsak posameznik in prav tako tudi celokupni stan hoče in mora doseči v idejni borbi tudi realne dobrine, katere mu dajejo gospodarsko in socialno oporo, katere ga pa obenem vzpostavljajo, da v boju za obstoj in napredok stanu še nadalje vztraja in ne klone ter doprinaša tudi gmotne žrtve. Zato smo ustanavljali tudi socialne in gospodarske stanovske ustanove. Teh ustanov ima jugoslovensko učiteljstvo lepo število. Brez njih si danes ne moremo misliti našega stanu in bi tudi še zdavnaj ne dosegli tiste stopnje med drugimi stanovi, kakor smo jo, če bi jih ne imeli.

plovačev in tudi plavačev. Poleg tega je na desno od zaliva rtič, ki je prikladen za kopanje na prostoru po poljubni izbiri. V Omišlju je ta udobnost, da se smejo gostje kopati na poljubnem kraju obale, ki je vsa last občine.

Dom si bo moral nabaviti motorni čoln s katerim se je lahko v pičli uri na Sušaku, ali pa bodo lahko z njim člani doma pripravili ilete v kraju ob Jadranski obali. Na zadružni osnovi si bodo člani nabavili manjše čolne za veslanje in na jadra s katerimi bodo lahko veslali in se solnčili na morju, bodo lovili ribe ali jadrali v svoje veselje po svežem morskom zraku ter si bodo nabavili sandoline za veslaški sport na morju.

Vse drugo bo doprinesla učiteljska iznajdljivost, podjetnost in požrtvovalnost.

Ideja je tu, početek tudi, 70 članov je bilo prijavljenih že pred ustanovitvijo društva, kar kaže razumevanje in zanimanje med učiteljstvom.

300 članov, ki so navdušeni za stvar ter požrtvovalni za realizacijo ideje, da hočejo postaviti učiteljstvu in učiteljski deci dravsko banovino dom ob Jadranu, vsak 1000 Din za idejo kot ustanovni član, katerega ime se bo blestelo na plošči ustanovnikov doma in dom bo stal v enem letu po Jadranu ter bo glasnik zavednosti učiteljstva dravsko banovino.

Pristopite z enim deležem k »Društvu za zgradbo učiteljskega doma v Omišlju«, v Ljubljani, Franciškanska ulica 6 in deležni boste lahko vse dobrot Doma, hkrati pa postavete ustanovni član velike učiteljske stvari.

1000 dinarjev za idejo naše posesti na Jadranskem morju ter za postavitev žarišča jadranske ideje med učiteljstvom!



Anton Hren,
predsednik Učiteljskega doma v Mariboru.

Stanovska idejna borba pa je zahtevala od nas v preteklosti in zahteva deloma še sedaj toliko naših sil, da nam jih zmanjka za stanovske gospodarske ustanove. Prva absorbera do 99% naše energije, za drugo pa ostane komaj 1%. Le poglejmo naše sreske, banovinske in pa državne učiteljske skupščine. Na njih se razpravljajo ure in ure stanovske idejne stvari, za stanovske gospodarske pa se ne zmenimo. Ce pa že pride slučajno kako tako vprašanje na vrsto, potem se nimamo časa voglobiti v njegovo bistvo in ga rešimo le na pol, ce ga sploh rečimo.

Naše članstvo se še vse premalo zaveda velikega pomena gospodarske osnove za stanovske in idejne borbe, ker nam ni preostalo časa za razmotroviranje iz lastne skušnje, da daje moč in ugled posamezniku utrjeno gospodarsko stališče. Siromak pa se ne more dokopati do moči in ugleda, pa naj bo še tako dober, pravilen in idealen. Prav tako je pri stanu. Zato moramo stremeti za tem, da postanemo tudi gospodarsko močni v svoji stanovski organizaciji. In laža bo tudi stanovska idejna borba. Vsa v glavnih gospodarskih in socialnih vprašanjih se moramo osvoboditi vsakega tujega vpliva in postaviti na lastne noge. Zavedajmo se, da gospodarsko zasluženje nadavno upropasti posameznika, upronasti pa tudi cele stanove – ne samo gospodarsko, ampak tudi – idejno.

Nove predpisane tiskovine:

Proračun kraj. šol. odbora,
Obráčun kraj. šol. odbora,
Zapisnik proračunske seje in
Zapisnik obračunske seje kraj.
šol. odbora

Narocila sprejemata

Učiteljska tiskarna v Ljubljani,